

Verslag van Generaal Geniaal en zijn Regiment Pioniers.

"If you're going through hell, keep going" - Winston Churchill

Vrijdag 1 december 2017 was het weer zover, de Wampex! Iedere keer vraag je je halverwege weer af waarom het ook alweer zo leuk was om mee te doen. Maar achteraf is het elke keer weer fantastisch en helemaal briljant was het om op zondag het bericht te lezen dat we hebben gewonnen! Eindelijk.

Want dat is al vier jaar lang het doel: de tocht der tochten een keer winnen. Meedoen is belangrijker dan winnen natuurlijk, maar dat geldt eigenlijk alleen de eerste keer. De teamsamenstelling is daarom zorgvuldig gekozen; een bankier, twee ingenieurs, een neurobioloog en een arts. Nee onzin, gewoon vijf buurmannen die wat tijd over hadden. Vanaf de zomer wordt er wekelijks geoefend door al wandelend richting de kroeg te vertrekken voor een Wampex bespreking. Routetechnieken worden bestudeerd. Fouten van vorige jaren worden nog eens doorgenomen. Met name de omgekeerde danwel omgedraaide maanstanden route heeft een diep trauma achtergelaten. Outfits worden aangeschaft en de schoenen ingevet. De weersverwachtingen houden we vanaf twee weken voor deelname nauwlettend in de gaten: het zag er niet echt gemakkelijk uit dit jaar.

We vertrokken dan ook met lood in de schoenen vanuit Arnhem richting het mooie hoge Noorden. De vele regenval en de berichten vanuit de Wampex organisatie over de natte condities in het veld voorspelden niet veel goeds. Dit zou wel eens een enorm zware tocht kunnen gaan worden.

Nadat we hadden ingecheckt in ons luxueuze chalet B120 Spar op Camping de Ikeleane waren we rond 18:00 present op de startlocatie bij SV Marum. Als WAMPEX-veteranen wist ieder teamlid wat er gebeuren moest. Met pen en papier in de hand stoven we ieder een andere kant op om de diverse tips en trucs behorende bij de verschillende routes over te nemen. Naar de maanstanden route werd dit jaar nog wat langer gekeken. Toen we alles genoteerd hadden dronken we het traditionele biertje aan de bar en lieten we ons vereeuwigen op de teamfoto. 5 minuten later stonden we buiten en begon de tocht.

We begonnen voortvarend, de eerste routes waren vrij eenvoudig te doen. Echter bij de Coördinaatrouten sloeg de twijfel even toe; hoe werkt die kaarthoekmeter nou precies? Het was even puzzelen maar uiteindelijk vonden we de post en het pad. Waar we in 2015 nog voor de originaliteitsprijs streden door de jubileum Wampex geheel in pak gekleed af te leggen, was er bij deze editie sprake van een ware kilometer honger. Het tempo zat er vanaf het begin goed in, en tenminste één van de teamleden bezwoer herhaaldelijk dat hij er een goed gevoel bij had.

Koud bekomen van de regelmatigheidsproef (leuke afleidingsmanoeuvres!) begonnen we aan de Flipporoute. Een belangrijk moment waarop Generaal Geniaal zijn waarde bewees; het bord 'einde voorrangsweg' kon weleens de start van de Flipporoute betekenen... Terwijl we een aantal teams de mist in zagen lopen, kozen wij ons eigen pad. Omdraaien, rechtdoor, twee keer rechtsaf en dan links. Daar achteraan volgde meteen die vermaledijde

Maantjesroute. Ook deze liep gesmeerd, we rekenden op deze manier af met het eerder genoemde trauma.

Na route 20 kwam de short-cut voorbij: een no-brainer. Dankzij de vorst konden we de weilanden redelijk makkelijk bedwingen. Her en der was het een beetje aangevroren zodat we er niet tot onze knieën inzakten. Dit scheelde aanzienlijk in het looptempo en de vermoeidheid. Zonder vriezen meer dooien zeg maar. Kortom, die 7 kilometer kon er ook nog wel bij.

De Knipperlichtroute leverde voor ons wat problemen op. Daar waar we eerder andere teams de mist in zagen lopen liepen wij nu letterlijk in de mist en dat maakte het moeilijk om de knipperlichten te zien en deze route hebben we dan ook niet helemaal volgens 'het boekje' kunnen lopen. Een van onze leden ging bij de oversteek op de surfplank aan het eind van deze route zelfs bijna te water, een hachelijk momentje, maar het liep goed af.

Bij de chocopost hebben we de batterijen van onze lampen vervangen, een appel in de mond geduwd en daarna zijn we snel verder gegaan. We hadden inmiddels al aardig wat teams ingehaald, en dat smaakte naar meer; we begonnen het gevoel te krijgen dat we deze Wampex hoog zouden kunnen eindigen.

De laatste loodjes wegen het zwaarst en dat bleek ook hier het geval, het natste deel van de tocht zat in de laatste paar routes. Maar, de finish was in zicht en de erwtensoep was al te ruiken! Na een eindsprint door de laatste natte weilanden liepen we weer door de straten van Marum richting de kantine van SV Marum. Moegestreden leverden we onze stempelkaart in.

Na de erwtensoep strompelden we richting de auto en reden we weer naar camping De Ikeleane. We namen een biertje, en stortten ons in bed. De volgende ochtend raapten we onszelf weer bij elkaar en genoten we van ons traditionele eieren-met-spek-ontbijt.

Dit verslag moet je natuurlijk met een korreltje zout nemen. Maar we zijn oprecht trots dat de eer van het winnen van de 1^e Reinder de Vries Bokaal ons ten deel is gevallen. We willen de familie van Reinder de Vries bedanken voor hun felicitaties. Daarnaast willen we natuurlijk de organisatie, vrijwilligers, EHBO, taxichauffeurs, landeigenaren, parkeer- en verkeersregelaars van de Wampex bedanken voor al hun inspanningen, creativiteit en goede zorgen.

Tot een volgende keer!

Generaal Geniaal en zijn Regiment Pioniers.